

Arrest

nr. 183 910 van 16 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 februari 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 februari 2016 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2016 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIBI, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 7 februari 2016 in Brussel op de 'Eurostar' onderschept met een vals Grieks paspoort.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) nam op 7 februari 2016 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.3. Eveneens op 7 februari 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“INREISVERBOD

Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: X.(...)

voornaam: V.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Albanië

wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 07/02/2016 gaat gepaard met dit inreisverbod. / (...)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

(...)

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid en gebruik valse geschriften

PV nr (...) van de politie van Brussel - Eurostar

Betrokkene gebruikte valse een identiteitsdocument.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3e alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

1° de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

(...)

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de Belgische autoriteiten te misleiden ten einde naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.

(...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker onder meer de schending op van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Tevens meent verzoeker dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout. Verzoeker stelt daarbij in zijn tweede middelonderdeel onder andere het volgende:

“(...)”

Second grief.

Suivant l'article 74/11: «La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas ... Le délai maximum de trois ans prévu à l'alinéa 2 est porté à un maximum de cinq ans lorsque: 1° le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour; »

L'interdiction d'entrée de quatre années est motivée par le fait que «le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour», ce qui est constitutif d'erreur manifeste puisqu'il ressort de la décision que Monsieur X.(...) (...) souhaitait quitter le territoire et non y être admis, pas plus que de bénéficier d'un droit de séjour en Belgique.

(...)”

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat in het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 februari 2016 (zie punt 1.2.) geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan. Dit bevel diende in beginsel dan ook gepaard te gaan met onderhavig inreisverbod, dat uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 74/11 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag vermeldt.

De toepasselijke wetsbepaling van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

(...)”

De termijn van het inreisverbod bedraagt *in casu* vier jaar en dit op grond van artikel 74/11, § 1, derde lid, 1°, van de vreemdelingenwet:

“§ 1.

(...)

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

(...)”

De gemachtigde van de staatssecretaris motiveert dat verzoeker betraapt werd met een vals identiteitsdocument, waarbij verwezen wordt naar een PV van de politie van Brussel – Eurostar. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gewezen op artikel 74/11, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet en wordt gesteld dat verzoeker heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden ten einde naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

2.3. Verzoeker betoogt dat uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat hij niet de intentie had om tot een verblijf in België te worden toegelaten of alhier een verblijfsrecht te behouden, maar dat hij juist het Belgische grondgebied wilde verlaten. Zodoende is er volgens verzoeker *in casu* sprake van een beoordelingsfout omdat de gemachtigde van de staatssecretaris toepassing maakt van artikel 74/11, §1, derde lid, 1°, van de vreemdelingenwet waarin wordt gesteld dat de termijn van een inreisverbod op maximum vijf jaar kan worden bepaald wanneer “(...) de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden. (...)”

2.4. In het ‘Administratief controlerapport van een vreemdeling’ van 7 februari 2016, dat zich in het administratief dossier bevindt, staat uitdrukkelijk “*Motief van het verblijf: transit VK*” aangegeven. In de bestreden beslissing erkent de gemachtigde van de staatssecretaris ook dat verzoeker naar het Verenigd Koninkrijk wilde reizen.

2.5. De Raad stelt vast dat noch uit de gegevens van het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker het valse Griekse paspoort, waarmee hij zich uitgaf voor een ander persoon, tijdens een controle op de ‘Eurostar’ zou hebben aangewend teneinde tot verblijf in België te worden toegelaten of om een recht op verblijf in België te behouden.

2.6. Verzoeker kan dan ook worden bijgetreden in zijn betoog dat de gemachtigde van de staatssecretaris bovenstaande wettelijke bepaling heeft geschonden en zich heeft bezondigd aan een beoordelingsfout. Het lijkt geen twijfel dat verzoeker frauduleus heeft gehandeld aangezien hij bij zijn transit naar het Verenigd Koninkrijk in het bezit bleek te zijn van valse stukken, maar geen enkel gegeven verantwoordt de toepassing van artikel 74/11, § 1, derde lid, 1°, van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat verzoeker fraude zou hebben gepleegd “*teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden. (...)*”.

Het eerste en enig middel is in de aangegeven mate, gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) van 7 februari 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN